

[Svend Haugaard]

Alligevel tøver man med at indrømme, at man har været lidt for forsigtig på disse områder. Vi taler om vore vandressourcer. Men har vi da råd til fortsat at lede spildevandet væk fremfor at lade naturen rense det og så have det som grundvand? Det er også i høj grad et økologisk spørgsmål. Det blev nævnt for af en af de andre ordførere, at mange kommuner forlanger, at overfladevand skal bortledes i et særligt kloaksystem fremfor at sive ned. Selv fra jord, der er så tørstig, at den omgående opsuger alt regnvandet, skal det bortledes. Og når det så bliver den tørre tid, forbyder man havevanding. Ja, det er vældig fornuftigt! Jeg mener, man tager alt for lidt hensyn til, hvad det er for en jordbund, man står over for.

Og lige lidt mere om sivebrøndene, hvor der jo er faste regler: 75 m til egen brønd og 300 m til naboens brønd. Det er altså 4 gange så farligt for naboen, som det er for én selv. Men lad os bare nøjes med de 75 m. Nu har vi en række udstykninger i øjeblikket, hvor tidligere landbrug bliver stykket ud til byggegrunde. De bliver ofte på ca. 50 gange 50 m. Hvordan skal man inden for disse 50 gange 50 m anbringe afstanden 75 m mellem brønd og sivebrønd? Det lader sig ikke gøre.

Vandet er pludselig blevet sundhedsfarligt på det tidspunkt, da de tidligere beboere opgiver deres erhverv som landmænd og går over til noget andet, men stadig væk bor på det samme sted. Nu er det sundhedsfarligt. Vel, det er i orden. Så sker der imidlertid det, at man spørger naboen, om man må lægge sivebrønden derind, og får ja til det, og det skal tinglyses. Men så siger myndighederne: nej, det skal være på egen grund. Så må manden sælge sit hus, for det er ikke længere beboeligt. Men så får han den trøst af myndighederne: ja men du kan bare sælge det til feriebolig, for i ferien er det ikke giftigt. Så synes man nok, at tingene begynder at holde op!

Jeg tror, at fordi man ikke har villet indrømme, at naturen er så god til selvrensning, som den i virkeligheden er, har man ofret i hundredvis af millioner kroner på kloakering i spredt beboede områder og i sommerhusområder, hvor det ikke var nødvendigt.

Jeg vil gerne understrege igen, at det er ikke vores ønske, at tingene skal tages let. Når det gælder de virkelige gifte, når det

gælder sådan noget som tunge metaller og den slags ting, er vi helt klar over, at det er ting, der skal tages meget alvorligt. Nok også alvorligere, end man hidtil har taget det, og det er vi parate til. Men når det gælder de mindre farlige ting som husspildevand osv., er naturen ganske god til selv at klare det.

Levnedsmiddelområdet. Da vi fik levnedsmiddeloven vedtaget, mener jeg, det var en forudsætning i debatten her, at det fortrinsvis var engrosledet, der skulle kontrolleres. Nu har man bestemmelser om, at alle de forskellige fødevarerbutikker 2-4 gange årligt, efter den gruppe, de hører til, skal grundigt kontrolleres, der skal tages prøver, et væld af prøver, så der bliver tilstrækkeligt for de nye-ablede laboratorier at arbejde med. Og med hensyn til hele laboratorieplanen ved ministeren udmærket godt, at man har været under stærk kritik fra kommune og amt og forskellige andre, ikke mindst med hensyn til benyttelsen af eksisterende ekspertise i de private virksomheder.

Der er også kommet en række skrappe krav til kølediske, adgang til butik osv. inden for især bagerierne, og det kan de store sagens klare, men de små kan ikke, de giver op, drejer nøglen om, og landsbyens sidste bager forsvinder. Som kuriosum kan jeg nævne, at en købmand fik påtale og bødeforelæg, fordi han havde placeret en ølkasse på gulvet i stedet for de forlangte 20 cm over gulvet.

Ser vi på støjområdet, er der en meget kraftig debat med hensyn til støjdæmpende volde, som mange gerne ser sig fritaget for. Og et andet støjområde: Et ledvogterhus på 44 m² blev af DSB solgt til en børnerig familie. Faderen syntes, der var for lidt plads, og så bad han om at få lov til at bygge 20 m² til, men fik nej på grund af støjgener fra statsbanerne.

Jeg kunne nævne eksempel efter eksempel af samme art. Et byggeplankeværk, der skulle stå 2½ måned, tog det 38 timer at opføre; 9 forskellige skulle spørges. Grusindvindingsret: 10 forskellige væsener nåede man frem til og tegning og beskrivelse til dem alle, inden man nåede frem til en bevilling. Eksempel efter eksempel, hvor man kunne forenkle, hvor man kunne skabe mindre irritation uden den mindste skade på det, der er hensigten i lovgivningen, og som vi fuldt ud tilslutter os.